

ՄԵԼԿ

Ցարական գինը 10 րուբլ, կէս տարվանը 6 րուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тугласко. Редакция «Мелк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Ներքին լուրեր—ԱՐ-
ՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Թիֆլիսի Նամակ Թիֆ-
լիսից: Արտաքին լուրեր:—ՀԵՌԱՎԻՒՆԵՐ:—
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲՈՐՄԱ:—ԲԱՆԱՍԻ-
ԲԱԿԱՆ: Խաչագործի վիշատակարանը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՆՈՒՈՒՅ մեզ հաղորդում են հետևեալը: «Այս
օրերս մեծ կուրս պատահեց Նուխու բաղարում:
Կուրսերից ունեց վերաբերման»:

Նոյն տեղից մեզ գրում են: «Լուսմ ենք հաս-
տատ աղբիւրից որ սուրբ Սինոդը շուտով քննիչ
պէտք է ուղարկէ Նուխու հոգևոր կառավարու-
թեան գործերը քննելու համար: Յոյս ունենք, որ
այստեղ շատ տեղի ղեղձուներ կը բացվին, բան
մի որ և է ուրիշ տեղ: Ամբողջ Նուխու դատարի
40,000 հայ ժողովուրդը անհամբեր սրտով սպա-
սում է քննիչին, որ դուրս կարողանայ ազատել
խեղճ ժողովուրդ այլ և այլ հարստահարութիւն-
ներից»:

Մեզ ուղարկել են տպելու համար հետևեալ
Նկատողութիւնը ՄՕՍԿՎԱՅԻՑ: «Տեղիս հայ ու-
սանողութիւնը խնդրում է ձեռն տպել ձեռք լրա-
գրում և տեղական միւս խմբագրիներին արտա-
տպել ի գիտութիւն հասարակութեան հետևեալ
Նկատողութիւնը: Գեղարկութիւն ամսի 23-ին, ան-
ցիւղ 1882 թվին, Մոսկվայում յօդուտ չքառոր
հայ ուսանողաց տրվեցաւ մի ներկայացում հայե-
րէն լեզուով, որի պատաստանները առանձին նա-
մակներով ուղարկվեցան Թիֆլիս, Երևան, Ալեք-
սանդրապոլ և Բագու մի քանի պատուաւոր ան-

ձանց անունով: Նամակներում յիշեալ մեծապա-
տիւ պարոնները հրաւիրում են ուղարկել իրանց
կամուտը նպատակ հայ ուսանողներին, Մոսկվա,
հետևեալ հասցեով: Պետրոպոլսկայա Ակադեմիա, ու-
սանող Բարսեղ Թայիրանցին»:

«Պոսկ» լրագրի անցեալ տարվայ վերջին հա-
մարում կարդում ենք հետևեալը: «Յաւելով պի-
տի ասեմը, որ բժիշկ Տէր-Գրիգորեանց Սինոդին
իր հրաժարականն է տուել ձեռնարանից արձակու-
րու համար: Մենք կանգ չենք առնի այս պարոնի
ազնիւ և մարդասէր բնավորութիւնը ճանաչու-
մբ, քանի որ դա յայտնի է Վաղարշապատից
ներքին, Երևանից և մանաւանդ նոյն իսկ
ձեռնարանի աշակերտներին: Իբրեւ ապացոյց մեր
խօսքի առաջ ենք բերում հետևեալը: Գեղարկու-
թի 20-ին ձեռնարանի բոլոր դասարանների աշա-
կերտները իրանց ստորագրութեամբ, իսկ լրա-
բանցիք անձամբ ղեմել են բժիշկ Տէր-Գրիգորեան-
ցին շնորհակալութեամբ նրա բժշկ լինելու տաճա-
րակը և ամենքն էլ խնդրել էին չը թողնել ձե-
ռնարանը և չը հեռանալ իրանցից»:

ԲԱՌՈՒՄԻՑ մեզ գրում են որ «Ռուսաց շոգե-
նաւային ընկերութիւնը» մօտ 1000 հաւ բամբակ
որոնք պիտի Մոսկվա ուղարկվեն, 40 օր շարու-
նակ ցելին մէջ թափված է պահում: Բամբակնե-
րի մի կողմը քարեածուխ է անվաճ, իսկ միւս
կողմը խոտի ղեղեր են: Ասում են թէ երկու այդ-
քան բամբակ փոթի էլ դարձած է: «Ահա, աւե-
լացնում է թղթակցը, ինչպէս ընկերութիւնը
յանձն է առնում պարտաւորութիւնները և չե-
կառարում բարեխղճաբար, ահա ինչ է նշանա-
կում ապրանք հեռագրով պատուիրել»:

Նոյն տե-
ղից մեզ գրում են որ Բաթումի նաւահանգստի
վրա բաթումցիք նայում են ինչպէս մի հոսող
մեծ գետի վրա, ամեն տեսակ աղբ ու հող լցնե-
լով մէջը: «Եթէ այդպէս շարունակվի, աւելաց-

նում է մեր թղթակցը, մի 20 տարուց յետոյ
Բաթումը այլ ևս նաւահանգիստ չի ունենայ»:

Դարձնում ենք այս բանի վրա Բաթումի ծովային
ոստիկանութեան ուշադրութիւնը:

«Մշակի» ներկայ համարի արտաքին տեսու-
թեան մէջ արտատպում ենք «Արձագանքից» մի
յօդուած Երզրումի շարժման վրա:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՒՐԻՒՄ

Եւրոպական պետութիւնների ուշադրու-
թիւնը դարձրած է այժմ այն անցքերի
վրա, որոնք կատարվում են Տաճկական Հա-
յաստանում: Թիւրքիայի մայրաքաղաքի
թերթերի մէջ առանձնակարգ տեղը պատ-
կանում է Կարնոյ խնդրին: Կառավարութիւ-
նը ձերբակալութիւն ձերբակալութիւնների
վրա է անում: մանրամասն քննութիւն է նը-
շանակել յանցաւորներին գտնելու և
իրան վայել խստութեամբ պատժելու: Հա-
մար, իսկ պաշտօնապէս լուծութիւն է պահ-
պանում, երկու կրեով եւրոպական միջա-
մտութիւնից:

Միւս կողմից եւրոպական թերթերը, ո-
րոնց յայտնի են տաճկական կառավարու-
թեան այսպիսի գեպքերում ընդունուած
ձեւերը, չեն վերաբերում Կ. Պոլսից կիսապաշ-
տօնական թերթերի հաստատութիւններից
և նայելով այն տեսակետին, որ ունին Թիւր-
քիայի գործերի նկատմամբ, աւելի կամ

պակաս նշանակութիւն են տալիս Կարնոյ
շարժման:

Մինչդեռ «ձերթեղի Հաւատարմ» կասկա-
ծում է թէ արդեօք Կարնոյ խնդրի մասին
«Ստամբուլ» լրագրի հրատարակուած լու-
րերը ճիշդ են, Լոնդոնից գեղատ. 27-ով
(յուլի 8.) հեռագրում են եւրոպական
թերթերին թէ «այն շարժումը, որ սկսուել
է Տաճկական Հայաստանում, շատ ծանրա-
կշիռ նշանակութիւն ունի և արդէն տարա-
ծուել է Կարնոյ, վանի, Բիթլիսի և Տիգրա-
նակերտի վրայէնների վրա»:

Արդեօք ինչ աստիճանի ճիշդ է, որ «խեղ-
ձուկ Տ. Հայաստան» կեանքի, պատուի և
սեպհականութեան ապահովութիւն, մար-
դավայել իրաւունքներ ձեռք բերելու հա-
մար ղեմել է այն միջոցին, որ եւրոպայի
աչքում միակ նպատակայարմարը, համակ-
րելին է: Արդեօք ի՞նչ է այս Կարնոյ դա-
ւադրութիւնը, որքան մեծ է սրա շրջանը,
արդեօք դրա պատճառները և գործ դրած
միջոցները այն տեսակին են պատկանում,
որ եւրոպան իր միջամտութեան արժանի
համար է տաճկահայերին:

Ահա դաւադրութեան էութիւնը, որքան
այդ պարզուել է մինչև այժմ:

Կարնոյ Հայոց մէջ գտնված է մի դաղտ-
նի ընկերութիւն. Eastern Express-ի
տակով այդ նպատակը հայրենասիրական,
ազգային կամ յեղափոխական է: Նրանք
պարտաւորվում են հյուս հնազանդութիւն
ղեկավարներին. գործը առաջ տանելու հա-
մար սահմանուած են տասնապետների,

առաւօտեան նրան պիտի դուրս հանէին դատա-
պարտեալների հրապարակի վրա... Այդ միջոցը
տարապիսեան էր ինձ:

Գիշերը ևս անցկացրի կատարեալ տենդային
դրութեան մէջ: Ոչ քնել կարողացայ և ոչ ար-
թուն էի: Ինձ տիրել էր մի տեսակ կատաղու-
թիւն, որ պահում է մարդուն աշկիծութեան մէջ,
բայց մի և նոյն ժամանակ թող չէ տալիս տե-
ղից շարժվել, ինչպէս ծովը ծիւղում է իր չրջանա-
կի մէջ: Ես նոյն բողբոսում պէտք է թռչէի, վա-
ղէի, գնայի այնտեղ, ուր ամենը մարդը պիտի
դատապարտվէր: Բայց, կարծես, մի անհրաժեշտ
ձեռք կաշկանդել էր ինձ. իմ կամքի, բնաւորու-
թեան զօրութիւնը թուլացել էր...

Ես հիւանդ էի: Գլուխս աստիկ ցատում էր,
ամբողջ մարմնս վառվում էր կրակի մէջ: Մայրս,
քոյրերս, Սառան չը հեռացան իմ անկողնից: Նը-
րանց խօսքերը ևս լսում էի, հասկանում էի,
բայց իմ պատասխանները լինում էին այն աս-
տիճան անկապ, անտեղի և խառնաշփոթ, որ
մայրս մեծ զարոպանքով մտածում էր, թէ սի-
րելի որդին խելագարված է...

Առաջին անգամ էր պատահում ինձ արթնու-
թեան մէջ երազներ տեսնել: Երբ աչքերս խը-
փում էի, ինձ երևում էր, թէ գտնվում եմ Հին-
քաղաքում: Առաւօտ է: Փողոցներում տիրում է
յուզմունք և իրարանցում: Մարդիկ շտապով վա-
զում են դէպի դատապարտեալների հրապարակը:
Ես էլ այդ խուռվեալ բաղնիքեան հետ վազում
եմ դէպի այն կողմը: Հրապարակի վրա ասեղ զը-
ցելու տեղ չը կայ. ամբողջ տարածութիւնը պա-
տած է հետաքրքիր հանդիսատեսներով: Հրապա-
րակի շուրջը գտնված ծառերի ճիւղերն անգամ
ժանդարեանված են մարդիկներիով: Նրանք երե-
ւում էին ինձ այնքան մանր, փոքրիկ ծառերի
նման: «Ի՜նչ կայ, Բնջ քանի է սպասում այդ խուռն
բաղնիքները, հարցնում էի ես:—Մի յանցաւորի
ձեռքը պիտի կտրեն», լինում էր պատասխանը:

օրինակ էր բերում Յոր երանելի կրած տանջանք-
ները և ուրիշ շատ բաներ սուրբ գրքերից:

«Գարշկէլ»... ասեցի մաքուր, և զսպելով իմ
վրդովմունքը, հարցրի.

—Հիմա նա որտեղ է:

—Քանի չարաքմ է, որ չէ երևում, պատասխա-
նեց մայրս:—Միանգամ եկաւ ինձ մօտ, ասաց,
Նազանի, ևս գնում եմ Մուրադին որոնելու. ջա-
հիլ տղայ է, անխորձ է, չը լինի թէ բռնվի. մենք
նրան պէտք է թաղցնենք, մինչև Աստուծոյ բար-
կութիւնը անցնի: Խեղճ մարդ, արտասուքը հեղե-
ղի նման թափվում էր նրա աչքերից, կարծես, իր
հարազատ որդու համար էր լաց լինում:

Այդ մի և նոյն խօսքերը ասաց ինձ քաղաքիկներ:
Բայց ես շատ լու էի հասկանում, թէ քաւոր
Պետրոսը ինձ ինչ մաքով էր որոնում...

Սառայի հայրը գնաց եկեղեցի ոչ այնքան աղօ-
թելու համար, որքան լսելու, թէ մարդիկ դրոստ
ինչ են խօսում: Մեր զիւղացիները սովորութիւն
ունէին, ժամից դուրս գալուց յետոյ, հաւաքվել և
կեղեցու բակում և զանազան բաների վրա խօսել:
Նա պատուիրեց ինձ, որ իրանց տանը մնամ,
մինչև իր վերադարձը:

Մօր սէրը, քոյրերի հրճուանքը, Սառայի ներ-
կայութիւնը առժամանակ մեղմացրին իմ մէջ այն
կատաղութիւնը, որ տիրել էր իմ սրտին այդ տու-
նը մանկուց առաջ: Թանգագին բարեկամներին
չեքմ գգուանքը, նրանց անկեղծ փաղաքանքը,
կարծես թէ, թմբկաբիւն իմ զգացմունքները մի տե-
սակ անբացատրելի արեւելութեան մէջ, մոռանալ
տալով այն բոլոր նախամտածութիւնները, որ ես
վճռել էի սիրելի վարպետիս ազատութեան հա-
մար:

Սառան ուրախ էր, ինչպէս մի գարնանային
ծիծեռնակ. նա անզգար ճախրում էր իմ շուրջը,
աշխատելով կատարել մինչև անգամ իմ ամենա-
փոքր հաճոյքները: Քոյրերս չէին հեռանում իմ
մօտից, անթիւ հարցեր էին առաջարկում, ուզում

էին խօսել, անընդհատ կերպով խօսել ինձ հետ:
Մայրս նստած էր իմ մօտ, և իմ աչքը բռնած իր
ձեռքի մէջ, դիպած նայում էր իմ երեսին և եր-
բմե խուլ հառաչանքներ էր արձակում: Խեղճ
կնիկ, որքան ցաւեր, որքան տրտմութիւններ թա-
ղված էին նրա բնական սրտի մէջ... Սիրելի ա-
մուսնի կորստից յետոյ, նա միայն իմ մէջ էր
գտնում իր միջխորթութիւնը... Ես էի նրա տան
սիրուն... Ես պիտի վառ պահէի հայրենական օջա-
խի կրակը... նրա բոլոր յոյսերը իմ վրա էին դըր-
ված... Իսկ այժմ—Այժմ ամեն յոյս պիտի խոր-
տակվէր, այժմ մայրական բոլոր բաղձալի փափագ-
ները պիտի ոչնչանային... Նրա որդին մի տար-
ասիկել յանցաւոր էր, որին վաղ թէ անաղան
զուցէ կախաղան կը բարձրացնէին...

Նրեի, այդ գառն մտածմունքներն էին պաշա-
րել մօրս, որ նա այնքան տխուր էր: Բայց նա
ինձանից թաղցնում էր իր վշտերը, որ ինձ աւելի
ցաւեր չը պատճառէ:

Սառայի հայրը վերադարձաւ. եկեղեցուց բաւա-
կան ուշ. նա պատմեց մեզ շատ նորութիւններ և
ի միջի ալըր յայտնեց, որ քաւոր Պետրոսին տես-
նողներ են եղել Հին-քաղաքում, նա ասել է, որ
երեկոյեան կը վերադառնայ իր տունը: Այդ լու-
րը ինձ սաստիկ ուրախութիւն պատճառեց: «Վեր-
ջապէս նա իմ ճանկը կընկնի և ես գիտեմ ինչ
կանեմ»... մտածում էի ես, և մեծ անհամբերու-
թեամբ սպասում էի երեկոյին:

Բայց երեկոյեան մի քանի անգամ մարդ ուղար-
կեցինք նրա տունը, պատասխան ստացանք, թէ
գիւղ չէ եկել: Ես դարձեալ սկսեցի անհանդիստ
լինել, դարձեալ գառն մտածութիւններ պաշարե-
ցին ինձ. յուսահատութիւնը խեղդում էր ինձ, չը
գիտէի թէ ինչ պէտք է անել:

Արեւ մտաւ. մութը պատեց աշխարհը: Կա-
տաճապի վերջին զիշերն էր: Եթէ այս գիշեր
փրկութիւն չը լինէր վարպետիս համար, առաւօ-
տեան ամեն յոյս պէտք էր կորած համարել:—Ա-

ԽԱՉԱԳՈՐԴԻ

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ձը նայելով, որ այդ բոլորը ինձ մեծ ուրախու-
թիւն էր պատճառում, կրկին տեսնում էի մօրս,
քոյրերիս, կրկին գտնվում էի այն չրջանի մէջ, որ
երեկոյեան լինելի ինձ սիրելի էր,—բայց մի և նոյն
ժամանակ մի գառն, անախորճ զգացմունք տան-
ջում էր ինձ, երբ մտաբերում էի, որ ես մի թը-
շուառ յանցաւոր եմ, ինձ որոնում են, ինձ կամե-
նում են կալանաւորել... Մօրս և բոլոր բարե-
կամներս ջանքն այն էր, որ ես չը բռնվեմ, որ
ինձ բանաւ չը նետեն: Բայց միթէ դրանով կը
հանգստանար իմ խիղճը, միթէ ես կարող էի մո-
ռանալ այն, ինչ որ գործել էի... ան, որի պատ-
ճառով պատժվում էին ամենը մարդիկ...

Մայրս սկսեց շնորհակալութիւն յայտնել Սա-
ռայի հօր մօտին, թէ նա ամեն կերպով պահում
էր և պաշտպանում էր մեր ընտանիքը, եթէ նա
չը լինէր, սարկաղները և ֆերրաշները աւելի նե-
ղութիւններ կը տային: Եւ աւելացրեց, որ իմ հօ-
րեղբայրը իրան այնպէս հեռու էր պահում, որ
ամենին չէր ուզում լսել, թէ իր եղբոր ընտանի-
քը չարաքմում է բարբարոսների ձեռքում և այլն:

—Իսկ քաւոր Պետրոսը, հարցրի ես:

—Աստուած նրան բարի տայ, պատասխանեց
մայրս մի առանձին զգացմունքով:—Այդ պա-
տուական մարդը հանգստութիւն չունէր, օրը մի
քանի անգամ գալիս էր մեզ մօտ, սիրտ էր տա-
լիս, միջխորթում էր, ասելով մի վախեցէք, Աս-
տուած ողորմած է, այդ բոլորը կանցնի: Նա ա-
սում էր, որ շատ անգամ Աստուած իր ստեղծած-
ներին փորձելու համար փորձանքի մէջ է ձգում:

Հարկերապահներին և հաղարկապահներին պաշտօնները: Թէև փոքր քանակութեամբ, բայց ոչ միայն կարին այլ և կարնոյ դաշտի գիւղացոյց տներում զտնված են գէնքերը: Կ. Պօլսոյ անդրկական զեապանապահ տեղեկութիւններէ համեմատ «կը թուի որ մի նշան տարու պէս այս մարդիկը դաշտ և լեռներ պէտք է եխնին, փոքրիկ խումբերի բաժանված, մի տեսակ ասպատակային պատերազմ սկսելու շնորհովիւնայի ասպատակութեան նման: Նախկինայի է որ յիշեալ դասակարգութիւնը մեծապէս զիւրացրել է ձերբակալութեան դործը, որովհետեւ ոստիկանութիւնը ամեն մի տանապետի միջոցով կարողացել է իմանալ իր 10 մարդու անունները, իսկ ամեն մի հարկաւորային իր տանապետներու անունները: Ձերբակալութեան ժողովրդի ստորին դասին են պատկանում: «Հաղարկապահներ» կամ այս գաղտնի ընկերութեան ուրիշ գլուխներ չեն բռնված: Ձերբակալութեան թուի մասին տեղեկութիւնները հակասում են միմեանց, որոնց ասելով այդ թիւը 70-ից աւելի չէ իսկ միւսները հաստատում են որ 350-ից աւելի է: Թէև բոլոր հայաբնակ քաղաքներ հեռագրիներ են ուղարկված կապաճաւորներին ձերբակալելու, բայց դաւադրութեան շրջանը ըստ երևոյթի սահմանափակված է կարնոյ գաշտով: Գերապատել հայը Օրմաւանները լրտեսներով է շրջապատված, Վարազայ վանքը հսկողութեան ներքոյ է դրանվում: Թէ կարնոյ բանտի մէջ և թէ «Ազգիկէ» կոչուած ամբողջում արգելուածներն թիւրքերը ծեծում և անարգում են:

Արդ, միթէ թիւրքիս կարծում է, որ իւր, միջին դարերին փայլել, խուզարկութիւններով և հասցրած տանջանքներով կարող է իւր նպատակին հասնել: Միթէ Եւրոպան չի ձեռնարկիլ վերջապէս իւր խոտման համաձայն ճաճկական Հայաստանում այնպիսի կարգեր հաստատելու, որոնք ապահովին հայի պատիւը և կեանքը: միթէ Եւրոպան կը շարունակէ թող տարու որ

Սարսափելով այդ խօսքից, աչքերս բաց էի աւնում, այլ ես ոչինչ չէի տեսնում, ոչինչ չէր երևում: Տեսնում էի միայն մօրս տխրամեծ դեմքը, սրը նստած էր իմ անկողնի մօտ, տեսնում էի Սասայի արտասուալի աչքերը, տեսնում էի իւրային ճրագը, որը ազատ լուսով վառվում էր իմ քնարանում: Գոյրերս պտուած էին, ամբողջ տունը նիւրճում էր, երկու հոգի միայն արթուն էին մնացել,—մայրս և սիրող աղջիկը...

Այդ իրականութիւն էր, իսկ մնացածը երազ: Աչքերս կրկին փակեցի, մտածելով, թէ արդէն անցաւ սոսկալի տեսիլքը: Գարձեալ մի և նոյն երազի շարունակութիւնը:—Նոյն հրապարակը, նոյն բազմութիւնը, նոյն մարդիկը կախված ծառերի ճիւղերից: Բայց տեսարանը այժմ մասամբ փոխվել էր: Հրապարակի կենտրոնում, դահլիճը, ոտքից գլուխ կարմիր հագնված, ձեռքում սրում էր դանակը: Նրա մօտ կանգնած էր թշուառ դատապարտալը, գունաթափ, մաշված և կիսամուռ: Բանտը խլել էր նրանից ամեն կենդանութիւն: Ես հազիւ կարողացայ ճանաչել նրան: Գա իմ վարպետն էր, այն բարի արհեստաւորը, որը այնքան սիրում էր ինձ, այն մարդը, որ հօր նման ուրախանում էր, երբ տեսնում էր իմ յառաջադիմութիւնը արհեստի մէջ, այն մարդը, որ խոտատում էր բախտաւորացիներ ինձ, առանձին արհեստանոցի տեղ չինել: Բայց ինչպիսի վարձատրեց նրա առաքելութիւնները ավերախտ աշակերտը,— դաւաճանութեամբ: Այդ պատիժը, որ կրում էր անմեղ մարդը, իմ պատճառով էր: Ես ձգեցի նրան այդ սոսկալի փորձանքի մէջ...

Այդ մտածութիւնների յուզմունքի մէջ էի ես, երբ դահլիճը մօտեցաւ դատապարտալին: Ամբողջ բազմութիւնը դղրդաց մի խուլ, գերեզմանական շշնջումով: Կարծես, բոլորի բերանից լսվում էր «ամեն» բառը: Ես համբերել չը կարողացայ: Խնկաբարի նման ճշարտ, աղաղակելով, պատառեցի խիտ ամբողջը, և մի ակնթարթում յայտն

աշտարհիս տուճին քրիստոնեայ ազգի երեք միլիօն որդիքը Թիւրքիայում այն միակ քրիստոնեաները լինեն, որոնք զրկուած են բոլոր մարդկային իրաւունքներից:

(Արձագանք)

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԿԻԱՅԻՑ

Վան, 7/19 դեկտեմբ, 82

Գործունեայ թղթակից մը չեմ ես: Անա՛ լի կարեր որ պատահարներով ամբողջ ամառ մը և աշուն մը, զորս բոլորեցինք և ես հազիւ մի երկու թղթակցութիւն գրեցի ձեզ: «Կորուստը մեծ չ'անշուշտ» որպէս սովոր է ասել «Մասիս» Մոսկուայի թղթակցին, երբ իւր նամակները կուտանան: Ի հարկէ դուք ալ չէք սպասեր որ ամեն թղթակից Մ. Վ. մը լինի, որ պ. Սոսիւնի հաշով չարաթ չ'որս, ինչը նամակ կը գրէ Թիֆլիսի լրագրաց, և ոչ ալ Սոսիւն մը, որ նիւթ չ'ունեցած ժամանակը «Մասիս» թղթակցութիւնները ընդորոշակելով և ուրիշ թղթակցաց դրած նամակները համբերով «Մեղու» բանասիրականները (») կը լեցնէ: Բայց մեղ գոնէ գրելու նիւթ չ'ը պակտիր, անա Շէյխ-Խալաթլարն» որ եկաւ և գրաց առատ նիւթ մատակարարելով «Մասիս» թղթակցի «կարեր» նամակը: որպէս կանոնաւոր դաս «Մասիս», ահա քիւրդ հրատարակները՝ որք կարծես երբեք չեն ուղեր հանդիստ թողուլ հայ գիւղացիները և Վանին դրող ո և է թղթակից մը: Բաւական է որ նա ինձ պէս դանդաղ չ'ը լինի: «Անա Շէյխ-Խալաթլարն» որ եկաւ և գրաց» մի գէպը՝ որ թիւրքս նորութիւն չէ ձեզ համար, երբ կը գրեմ զայս ստղեր թիւրք «Մշակի» ընթերցողները գիտեն արդէն որ Շէյխ-Խալաթլարն Մուսուլի մէջ է: «Իրաւունք» Մուսուլի մէջը և Բրպէս: Անշուշտ հետաքրքրական է ձեզ նորա մանրամասնութիւնները լսել Հաւարէն» որ ժամանակին այնչափ ծանր հանգամանայ ներքե նկարագրեց Շէյխի դաւաւորը, երբ այստեղ տակաւին նորա փախուսան իմացուած չէր և երբ տիրող կարծիքն այն էր աստ թէ Շէյխը կը խրվուի թիւրք կառավարութեան հրամանաւ, պարագայ մը՝ որ անշուշտ անծանօթ պիտի մնայ ընդ երկար:

Գուք գիտէք արդէն որ Շէյխ-Խալաթլարն փախուսան իմացուածի վերջը Գուսեթ չ'երբեք Մուսուլի հրամանատարութեան ներքե 15 վաշտ զօրք խրկեց ի Հէքարի ո և է պատահականութեանց վեցայ դահլի մօտ:—«Կարեւոր» իմ ձեռքը, գոյեցի ես որոտի ձայնով,—այդ ձեռքն է չինել այն բանալին:... Ամբողջ բազմութեան վրա տիրեց խորին ապշուլթիւն:

Այդ ձայնի հետ ես վարթեցայ: Օրը լուսացել էր արդէն, արևի տուալին հաւաքալիները անցել էին իմ քնարանի մէջ: Մայրս դարձեալ նստած էր իմ անկողնի մօտ, իսկ փոքր ինչ հետու կանգնած էր մի մարդ:

Մայրս սարսափեց, երբ լսեց իմ վերջին խօսքերը, բայց կանգնած մարդը հանգստացրեց նրան, տեսելով: —Ինչո՞ւ տղան կրաղների մէջ է խօսում: Երբ ուղիղ նայեցի այդ մարդու երեսին, տեսայ, որ նա մեր քաւոր Պետրոսն էր: Նրա երեսային ինձ բոլորովին սթափեցրեց իմ անբնական դաւանեցութիւններից: Ես այժմ գտնվում էի կատարակ արթնութեան մէջ, բայց զարձակ կրկնեցի նոյն խօսքը, որ ասել էի երազիս մէջ: —Այո, ես եմ չինել այն բանալին... Չը գիտեմ քաւոր Պետրոսը ինչ ասաց, ինչ ակնարկութիւն արեց դեպի իմ մայրը, միայն այսքանը տեսայ, որ նա հետացաւ իմ քնարանից, ես և քաւոր Պետրոսը մնացինք միմյանակ:

Ես գլուխ էի ինձ բաւական լաւ: Գլխիս ցաւը անցել էր. մարմնիս ջերմութիւնը մեղմացել էր, միայն անդամներս մէջ տիրում էր մի տեսակ յոգնածութիւն, մի տեսակ թուլութիւն: Այստեղ ամենայնիւ, ես վերկացայ անկողնից և հագնվեցայ: Քաւոր Պետրոսը օդեց ինձ լուսավորութեամբ: Մառն ջուրը բաւական զովացրեց իմ գլուխը, բաւական կաղաւթեց իմ բոլորեղած ուղեղը: Մարդկային բնաւորութեան մէջ երբեմն կատարվում են այնպիսի հոգեբանական փոփոխութիւններ, որ շատ գոժուար է լինում բացատրել: Կան մարդիկ, որոնք վրա ողբան և զայրացած լինեն, որքան և նախապատրաստված լինեն նրանց յանդիմանելու, անարգելու և մինչև անգամ սպանելու:

Այն անպատրաստ չ'ը գտնուեալ համար, և մի և նոյն ժամանակ բացատրութիւն պահանջելով Շէյխին նորա փախուսան համար, հրապարակեց զայն թողուլ Հէքարի և երթալ բնակելու իւրանաց ստոր քաղաքն ի Մուսիս: Այս նպատակաւ Շէյխ-Խալաթլարն մօտ խրկուեցան Գրան քաւորազարներն Քեամիլ-Էֆենդի և տեղւոյս բնակիչներն Գեւալէր-Գասեթ Հասան-Էֆենդի: Սակայն Շէյխը 4—5000 անձեր բաղկացեալ քրդական բանակ մը համակերպելով իւր չուրջը ի Շեմզերուն և իւր որդին Արիֆը Գաղէր 1000-ի մօտ քիւրդերով ամբարանելով Օրամար անուն գիւղի մը մէջը՝ մինչև վերջը մերժեց Գրան առաջարկութիւնը հակառակ Քեամիլ-Էֆենդիի մեծամեծ խնդրմանց և Մուսուլիաչայի սպառնալուց» որք անկարող կ'ընէ խախտել Շէյխ-Խալաթլարնի որոշումը:

Հուսկ սերմն» երբ Շէյխը այլ ես համազուեցաւ, որ Մուսուլիաչայն կը պատրաստուի բռնա միջոցներու ձեռնարկել, հետագիւր մը քաջելով Գրան նախադրաց փողովին, առաջարկեց թողուլ իւր դաւաւոր և ընտելի ոչ ի Մէղիկնէ՝ որպէս կառավարիչ իրեն, այլ մօտապէս գաւառ մը՝ ի Մուսուլ: Աւելորդ է ասել որ թիւրք նախադրանքը, որք այնչափ կը զղուշանան ուսուական տանձնադրուց վրա մի նոր խնդիր ունենալէ, անմիջապէս ընդունեցին Շէյխի առաջարկութիւնը: Հէքարիի Օսմ. իշխանութիւնը 25,000 դրուշ և 150 դրաւա խրկեցին Խալաթլարին նրա ճանապարհի ծախսը և փոխադրութեան համար: Սակայն Շէյխը մերթ շարժանք, մերթ հիւանդութիւն, մերթ ճանապարհի պարտաւորութեանց զբաղեալ կեղծելով ամեն մ'այ յետաձգեց իւր ճանապարհորդութիւնը, և յետին ժաման երբ Հէքարիի Օսմ. իշխանութիւնը ոչ ես կրնային երևակայել թէ Շէյխը կրնայ նոյն խալի գիրներ և հետեւաբար կը փոխադրեց պաշտօնապէս Կ. Պօլսոյ ծանուցանել Շէյխի Յէքարիէն գէպի Մուսուլ ճամբայ կելլը, նա (Շէյխն) իւր Հէքարիի տունէն 5—6 ժամ հեռու տեղ մը գրաց հաստատուեցաւ: Հէքարիի իշխանութեանց պատասխանելով թէ «դուք կը պահանջէք որ ես իմ տունէն հեռանալով բնակիմ յայտուր, անա կատարեցի ձեզ ցանկութիւնը այս տեղը փոխադրելով իմ բնակութիւնը: Զայտնի է որ թիւրք կառավարութիւնը սպառնալ ալ զիջում չ'ը կրնար ընել, ուստի Մուսուլիաչայն քանիցս նորին հրապարակեց Շէյխը կատարելու իր խոտումը: Երբ նա նորին յամառեցաւ, Կ. Պօլսին հրաման ստացաւ զօրք խրկելու Շէյխի վրայ և ձերբակալելու դայն: Հետեւաբար Մուսուլիաչայն յարձակեցաւ նախ Օրամար՝ Արիֆը Գաղէրի վրայ և աւա

լու, բայց չ'եղ որ նրանց երեսը տեսնում ես, իսկոյն, կարծես թէ մի մտղական աղիւցեղութեամբ, որ սրտի և հոգու նախկին լարված տրամադրութիւնը թուլանում է, բարկութեան խոտութիւնը մեղմանում է, և զու ընկնում ես կատարեալ սառնապարտութեան մէջ: Նոյն աղիւցեղութիւնը գործեց ինձ վրա և քաւոր Պետրոսը:

Ես նրա դէմ զայրացած էի. ես մահուան չափ ատում էի այդ քաւորի մարդուն, ես զձեռն էի վարկել նրա հետ վրէժխնդրութեան բոլոր բարարութեանը,—բայց չ'եղ որ նրա պատկառելի երեսը տեսայ, իմ բոլոր արտաստութիւնը, իմ բոլոր կրքերը փլուզեցան, խորտակվեցան այդ խորհրդաւոր մարդու կախարհիչ զօրութեան առջև... Չը գիտեմ ինչին պէտք էր վերաբերել այդ փոփոխութիւնը, արդեօք իմ պատանկական բնատրութեան թուլութեանը, թէ իմ կամքի անհաստատութեանը...

Բայց ես այնքան քաջութիւն ունեցայ, որ պահանջեցի առանձնութեան մէջ խօսել նրա հետ:

—Ես էլ դրա համար հեռացել քո մօրը, ասաց նա մեղմութեամբ և նստեց իմ մօտ:

—Մուրադ, շարունակեց նա, առանց թող տալու, որ ես խօսեմ—Գու ցանկացար ինձ հետ առանձին խօսել. հակադայ քո միտքը և դրա համար գովում եմ քո ինկալութիւնը: Բայց առանց քո խօսքերը լսելու, ես գիտեմ, թէ դու ինչ պիտի ասես ինձ: Գու պիտի տես, քաւոր Պետրոս, այն բանալին, որ ես չինեցի քեզ համար, նրանով կատարվել է մի մեծ շարադրութիւն, զոյգացվել են թանկագին իրերդներ, և որպէս յանցաւոր, բռնվել են և պատժվում են անմեղ մարդիկ: Գու պիտի տես, քաւոր Պետրոս, բանալին քո ձեռքումն էր գտնվում, ուրեմն, թէ կապաճանքը և թէ պատասխանատուութիւնը քեզ վրա է ընկնում: Գու այնքան աղիւս ես և բարեխիտ, որ կը պահանջեմ ինձանից, որ ես անպատճառ պատաւա

պա Մուսուլէն խրկուած չ'որս վաշտ զօրաց օժանդակութեամբ Շէյխի վրայ, որոյ կողմէն քանի մը հարկեր քիւրդեր թէ և յարձակումը կը վանէին, սակայն Մուսուլիաչայն զոտարկութիւն չ'ունեցաւ: Գուր կ'ընէ մը վերջը հաւանելու իւր դէմ կողմ քրդական բանակը և Շէյխի բանակապարզ պաշարելով ստիպելու զայն իւր բանակով յանձնատուութիւն: Եւ այս կատարեցաւ առանց զոտարկութեան: Քանի մը ժամէն վերջը Շէյխն իր բանակով անձնատուար կ'ընէ Օսմ. զօրաց, որք աւարի տուին Շէյխի բանակապարզ:

Վերջապէս Շէյխ-Խալաթլարն չ'որս վաշտ զօրաց և Քեամիլ-Էֆենդիի օղիկցութեամբ նոյեմբերի 10-ին հանդերձ իւր ընտանեօր Հէքարիէն ճամբայ կ'ընէ դէպի Մուսուլ՝ ուր հասած լինելը հեռագրաւ տեղւոյս կառավարութեան ծանուցուեցաւ: Կըստ թէ 800 դրաւա հազիւ կարողացած են փոխադրել Շէյխի կահկարասիքը, թիւ մը՝ որ անհաւատալի չէ եթէ ինկատի ունենալք այն հազարաւոր գիւղերը՝ զորս նա տեղեց և քանիցս վերջին ուսութիւրք պատերազմի և իւր ի Պարսկաստան արշաւանաց ժամանակը:

Անա այսպէս առժամանակայ լուծում մը ստացաւ Շէյխ-Խալաթլարն խնդրին՝ որ մի պատասխանեցաւ մեծադուր աղէտից մասին: մեր գաւառները: Առժամանակայ լսի, զի այս տեղ մարդ մը չէք կրնար գտնել որ հաւատաց թէ Շէյխն ընդերկար պիտի մնայ ի Մուսուլ: Անցեալ տարի այս օրերն էր որ ի Մեղիկն արտօր խրկուեցաւ Ալի-խան՝ Շեխաբեկու գլուխ, սակայն տաւ կապին իւր տեղը չ'ը հասած յանկարծ երեցաւ: Հէքարիի մէջը, միթէ գոժուար է որ Խալաթլարն ալ հետեւի նրա օրինակին, թէ և մեր կը մաղթենք որ մեր դրացի գաւառին մէջը ուրիշ անդամ չ'ունենալք խոտութեան տարրերը՝ որպէս Շէյխ-Խալաթլարն էր, զի նոքա միշտ զօրաղդ աղէտներու մատնած են մեր խեղճ աղակիցիները առանց երբեք օրտակար լինելու նոցա:

Հէքարիի 15 վաշտ զօրադաշտեր նոյեմբերի 24-էն սկսեալ կը վերադառնան տեղս և աստի իրենց նախկին տեղերը բացի—կարծեմ—երեք վաշտեր, որք պիտի մնան Հէքարի հոկելու Շէյխ-Խալաթլարն հայրենակցաց վրայ: Կրնաք դիտաւ երևակայել այն ճաղկին անհանգստութիւնները, զորս այս բազմաթիւ վաշտեր պատճառեցին մեր աղակցաց՝ որք ի Հէքարի, երբ ասեմ թէ ամբողջ Հէքարիի նահանգին մէջը մի զօրանոց միայն կայ՝ ի Կէվլեւ. ուրեմն այս բազմաթիւ զօրադաշտեր իւր չ'որս ամիս մեծաւ մասամբ զետեղուեցան մեր աղակցաց տուներու մէջը թէ ի Բաշգալէ և

խանաուութիւնը ինձ վրա առնեմ և աղատեմ անմեղ մարդիկներին դատաւորանի բարբարոսութիւններից: Իսկ եթէ ես չ'ը լսեմ քեզ, դու այնքան անապաւ կը լինես, որ չ'ես թողնայի չարադրութիւնը, կը դիմես որտեղ հարկն է, կը մատնես ինձ, և կը յայտնես բանալիի ամբողջ պատմութիւնը:

—Կարծեմ, ես նախադուշակեցի բոլորը, ինչ որ դու մտրուող դրած ունեիր, այդպէս չէ:

—Ուղիղ այդպէս է:

—Միւրում եմ քո անկեղծութիւնը և ուրախանում եմ քո ճշմարտաբարոսութեան վրա: Ես էլ եթէ քո տեղը լինեի, այդպէս կը վարվէի. ես էլ թող չ'էի տալ, որ շարադրութիւնը ծածկվէր, իսկ անմեղութիւնը նրա փոխարէն պատժվէր:

Ես չ'ը կարողացայ իմ վրդովմունքը դալել:

—Ուրեմն ինչու թող տուեցիք, որ անմեղութիւնը պատժվի: Մինչև այսօր ինչ բանի էիք ըստ պատում, որ ծածկեցիք շարադրութիւնը: Միթէ ձեր պատճառով չէր, որ զօրախտ վարպետիս ամբողջ արհեստանոցը, կայքը, կառավարները և բոլորը, ինչ որ ունէր, աճաւորով վաճառեցին, ու նրա օրդարմելի ընտանիքը օրեկան հաղի կարօտ թողեցին: Միթէ ձեր պատճառով չէր, որ խեղճ վարպետիս բանտի մէջ մաշեցին, իսկ հիմա, գուցէ այս րօպէլս, դատապարտեալներն հրապարակվելու, դահլիճ կարում է նրա ձեռքը: Ինչու թող չ'եղ, որ այդ բոլոր բարբարոսութիւնները կատարվէին, եթէ դուք խեղճ ունէիք, եթէ ձեր սրբոտումը Աստուծոյ երկիւղը կար, եթէ դուք յարգում էիք արդարութիւնը: Իսկ այժմ, երբ բանտից անցել է, նոր եկել էք, ու իմ գլխին քաւորներ էք կարգում:

(Կը շարունակվի)

8-10

97-100

3-5

Օտարաբաղաբացիք կարող են շինել
կամ լիշեալ անգործը, կամ ուղղակի հե-
ղինակին հաւեւալ հասցնով:
ТИФЛИСЪ. Редакция „Мшакъ“.
РАФФИ.

Цѣна 25 коп.

ՍԶԳԻ ԱՌԱՋ ՈՒՆԵՑՖԷՐ որ առ-
ներկից յեայդ դեմիսներին և վաբարվորներին
պատուէրները ընդունում ենք առաջուանից
30% արժան: Կանոնակիր փողոցում տ. Ձ
10 ԿԱՆԱՆՑ ԴԵՐՁԱԿ ԳՐԻԳՈՐ Ա:
ՆԻԵԱՆՑ

„ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ“ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՅ

Յորեն սակոսնկա	13 ր. 85 Կ.
Յորեն	Շատ ամուր
Հաճար 9 պուդ	8 ր. 60 Կ.
Հաճար	Հանդարտ
Վարսակ 6 պուդ	5 ր.
Վարսակ	Հանդարտ
Գարի 8 պուդ	8 ³ / ₄ ր.
Վաշի սեղմ 9 պուդ	37 ր. 55 Կ.
Հաճարի ալիք 9 պուդ	9 ր. 10 Կ.
Ալիքը	Հանդարտ
Կաննի Բժեկի	39 ր.
> սովորական	>
> ընտիր	>
Թել Սիրիրի	33 ր.
> կամայի	41 ր.
>	40 ր.
Վաշ	>
Կաննի	>
Կրուպչատկա Սարատովի 5 պուդ	12 ³ / ₄ ր.
> Ղիժեգորոեան 5 պուդ	12 ¹ / ₂ ր.
Լիլիփարի ձէթ թաղցր	7 ր. 90 Կ.
Կերտսին ամերիկական	2 ր. 40 Կ.
> ռուսաց	1 ր. 30 Կ.
Ձեթ	10 ր. 10 Կ.
Ճրպուռ դեղին մոմի համար 2 անգամ հալուած 1 տեսակ	75 ր.
> սապոնի	72 ր.
Խէժ Ֆինլանդական	>
Կովի իւղ Սիրիրի	9 ր. 90 Կ.
Պղինձ կաթննրով պուպը	>
> թերթերով	12 ³ / ₄ ր.
Երկաթ թերթերով պուպը	>
Կովի կաշի հոր պուպը	>
> հում	>
Սպիրտ 40% վերոն	> 75 Կ.
Շաքար լաֆինադ 1 տեսակ պուպը	8 ր. 80 Կ.
> 2	>
Շաքարաւազ	>
Պոտաշ բերդովեց	8 ր. 5 Կ.
	28 ր.